

## Motion till riksdagen 2010/11:Ub267

av **Esabelle Dingizian (MP)**

# Utvecklande av den praktiska arbetslivsorienteringen

## Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utveckla den praktiska arbetslivsorienteringen.

## Motivering

Praktisk arbetslivsorientering (prao) är ett bra sätt för skolungdomar att få insyn i och kunskap om arbetslivet. Forskningsrapporter visar att prao fyller många funktioner. Bland annat underlättar praktiken elevers studie- och yrkesval, tillför ämnesundervisningen nya perspektiv, ger stöd till inläringen och ökar elevers kunskap om arbetslivet och dess krav och möjligheter.

Prao ger alltså specifika värden som andra kontakter med arbetslivet inte ger. För många elever har den traditionella praon fungerat som den främsta, och i många fall enda, chansen till kontakt med arbetslivet innan de gör viktiga val för framtiden.

Prao har sin grund i 1960-talets utbildningsreformer, då det ansågs nödvändigt att ge skolan, och därmed eleverna, en tydligare samhällsfrankring. Modellen för dagens prao har sedan dess, trots att arbetsmarknaden genomgått mycket stora förändringar, inte nämnvärt ändrats.

Ett stort antal studier har sedan 1960-talet undersökt såväl elevernas uppskattning, som nytta av prao. Ingen av dessa undersökningar har lett till slutsatsen att genomföra genomgripande förändringar av prao.

Dagens verklighet är den att för många skolungdomar är det mycket svårt, ibland näst intill omöjligt, att få en praoplats. På grund av detta har det framförts kritik mot att den pedagogiska planeringen är bristfällig. Det är allt för ofta upp till föräldrar och elever om det över huvud taget ska bli en plats. Det blir ofta mer en förvaringsplats än en plats för meningsfull praktik.

**Fel! Okänt namn på**

Kommuner som slutat med prao för elever i grundskolan hänvisar till att det är svårt att få fram praoplatser. Allt tyder på att det främst har sin orsak i att skolan inte prioriterar praoverksamheten snarare än bristande intresse från arbetsgivare.

Jag menar att kopplingen mellan skolan och arbetslivet är viktig och nödvändig för en hållbar arbetsmarknad. Därför bör skolan i samarbete med arbetsgivarnas organisationer utveckla, inte avveckla, den praktiska arbetslivsorienteringen.

På det lokala planet är samarbete mellan skolan och de lokala arbetsgivarna helt nödvändigt för en bra och utvecklande praoverksamhet. Ett sådant samarbete gäller både de privata arbetsgivarna som den offentliga sektorns lokala arbetsplatser och arbetsställen.

När eleven befinner sig på en arbetsplats får hon eller han inte bara inblick i ett yrke utan också viktiga insikter om arbetslivets möjligheter för socialt betingade kontakter.

Tillväxten börjar i skolan. Samarbetet mellan skola och arbetsliv är mycket viktigt och behöver utvecklas.

Mot bakgrund av det som anförs föreslås att regeringen återkommer med förslag om hur praktisk arbetslivsorientering kan säkerställas och utvecklas som en levande del i elevers utbildning och förberedelse för arbetslivet och/eller högre utbildning.

Stockholm den 22 oktober 2010

*Esabelle Dingizian (MP)*